

Arbejdsmarkedsstyrelsen
Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1061 København K

Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K
Tlf. 35 28 81 00
Fax 35 36 24 11
ams@ams.dk
www.ams.dk
CVR nr. 55 56 85 10

Høringssvar vedr. lovforslag om Velfærdsaftalen, del II

23. november 2006

Arbejdsmarkedsstyrelsen har den 13. november sendt udkast til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsespolitik, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark, lov om statens voksenuddannelsesstøtte og lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse i høring.

Deres sag
06-201-212

Der er modtaget høringssvar fra DA og SALA (fælles høringssvar), Lederenes Hovedorganisation, LO, FTF og DSI. Vedlagt bilag til DA og SALA's høringssvar.

Høringssvarene gengives nedenfor.

Med venlig hilsen

Ninna Würtzen

DA og SALA's bemærkninger:

Det er DA og SALA's generelle opfattelse, at der med velfærdsaftalen kun i begrænset omfang er taget de nødvendige skridt, som på kort sigt kan øge arbejdskraftudbuddet og dermed bidrage til at lette den stramme rekrutteringssituation på arbejdsmarkedet.

DA og SALA finder det overflødigt, at der med lovforslaget fastsættes endnu en løntilskudssats til brug i beskæftigelsesindsatsen. Det bidrager yderligere til at komplicere regelsættet og modarbejder dermed bestræbelserne fra "Flere i arbejde" på at opnå en mere overskuelig beskæftigelsesindsats.

DA og SALA skal gøre opmærksom på, at man principielt finder, at løntilskud er med til at forvride strukturerne på arbejdsmarkedet, og at det derfor er særdeles u hensigtsmæssigt, at der med en ny høj løntilskudssats på godt 90 kr. i timen via lovgivningen skabes et meget stort spænd mellem den aflønning, som den enkelte modtager, og den enkeltes produktivitet. Løntilskuddet vil dermed uundgåeligt bidrage til at presse aflønningen op for en gruppe, som gennem en årrække har haft svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet – og dermed må forventes at have en produktivitet modsvarende mindstebetalingssatserne i overenskomsterne – eller måske derunder.

Regeringen bør derfor genoverveje om man vil bruge et skattefinansieret instrument til på længere sigt at øge lønudgifterne og mindske lønfleksibiliteten. Netop en øget lønfleksibilitet vil på sigt være et vigtigt element i at styrke beskæftigelsesindsatsen over for svage grupper på arbejdsmarkedet. Hvis regeringen beslutter at fastholde det høje løntilskud på 90 kr. i timen skal DA og SALA anbefale, at det høje løntilskud anvendes målrettet, således at udbetaling af løntilskuddet forudsætter, at lønmodtageren højst oppebærer en løn på mindstebetalingssatsen eller lignende i den relevante overenskomst.

DA og SALA finder ikke, det er hensigtsmæssigt at lægge flere af beskæftigelsesindsatsens opgaver i a-kasserne. For det første trækker det i retning af at få flere forskellige myndigheder involveret i indsatsen med de dermed forøgede krav til information og koordination. For det andet er DA og SALA bekymret for, om a-kasserne er i stand til at frigøre sig fra deres faglige tilhørsforhold og dermed formidle og vejlede medlemmerne til at søge bredere på arbejdsmarkedet.

Den konkrete udmøntning af velfærdsaftalen i lovforslag giver DA og SALA anledning til følgende bemærkninger:

Systematisk formidlingsforløb (§ 1 nr. 20)

Det fremgår af lovforslagets formulering af § 21c, at når staten eller kommunen i jobcentret formidler en person til et job af over fem dages varighed, og personen ikke får jobbet, igangsættes et systematisk formidlingsforløb.

DA og SALA finder denne bestemmelse er beskæftigelsesmæssig hensigtsmæssig og bidrager til at fremme lediges motivation til selv at finde et job. Det er dog efter DA og SALA's vurdering ulogisk, at det kun er de formidlinger, der foretages i staten og kommunerne, som fører til et systematisk formidlingsforløb. Set i lyset af, at a-kasserne i højere grad skal varetage formidlingsopgaver, finder DA og SALA, at formidlinger foretaget af a-kasserne også bør kunne danne grundlag for at igangsættes et systematisk formidlingsforløb. Det bør dog, jf. § 21 d være staten og kommunen i jobcentret, der igangsætter de efterfølgende formidlinger og afgiver tilbud efter kapitel 10-12.

Indsats for selvforsørgende (§ 1 nr. 4. og nr. 27)

Det giver efter DA og SALA's vurdering ingen mening at betegne personer, der er selvforsørgende som ledige. At inddrage denne gruppe i ledighedsbegrebet bidrager til at skabe forvirring om, hvem der kan kaldes ledige. Efter DA og SALA's vurdering bør betegnelsen "ledige" alene anvendes om personer, der opfylder ILO's definitionen.

Partnerskabsaftaler (§ 1 nr. 28)

DA og SALA har ikke konkrete bemærkninger til bestemmelserne i nr. 28 om tilskud til virksomheder ved partnerskabsaftaler, da bestemmelsen formuleret i § 81a gør det muligt, at der er virksomheder, som kan tilrettelægge et konkret rekrutteringsforløb for ledige. I forhold til bemyndigelsesbestemmelsen formuleret i § 81 a stk. 4 er det DA og SALA's opfattelse, at det er afgørende vigtigt, at det sikres, at det ikke kan gøres til en betingelse for en virksomheds engagement i beskæftigelsesindsatsen, at der er indgået en partnerskabsaftale.

I lovforslagets formulering af § 5 nr. 3 er der en tilsvarende bemyndigelsesbestemmelse til integrationsministeren. DA og SALA går ud fra, at der i realiteten bliver tale om identiske regler og dermed samme procedure og muligheder for virksomhederne, uanset hvilke af beskæftigelsesindsatsens målgrupper en partnerskabsaftale omfatter.

Jobrotation (§ 1 nr.47)

DA og SALA kan konstatere, at der er valgt den samme målgruppeafgrænsning for jobrotationsydelsen, som er gældende for adgangen til VEU-godtgørelse, dvs., at den beskæftigede, som ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger erhvervsuddannelser. Det betyder, i modsætning til den nuværende forsøgsordning, at det i konkrete jobrotationsprojekter kan forekomme, at virksomheden for enkeltmedarbejdere i et samlet projekt vil være udelukket for at modtage jobrotationsydelse.

DA og SALA finder, at de nuværende muligheder for at yde jobrotationsydelse til samtlige medarbejdere i et jobrotationsprojekt bør videreføres i den

permanente ordning, således at den administrative kompleksitet i et jobrotationsprojekt minimeres.

Det forekommer uklart, hvordan formuleringen af § 98 a stk. 1 om, at ”der i uddannelsesperioden ansættes en person som vikar for den beskæftigede” skal forstås. Skal der være et fuldstændigt tidsmæssigt sammenfald mellem uddannelsesperioden og ansættelsesperioden for vikaren? Dette er næppe muligt i de tilfælde, hvor en vikar i en længere periode er ansat som erstatning for et større antal ansatte, der deltager i en korterevarende uddannelse.

Det er ligeledes DA og SALA's opfattelse, at den nuværende bestemmelse om, at Arbejdsformidlingen skal tilbyde virksomheden bl.a. at varetage det blanketadministrative arbejde, der er forbundet med, at de beskæftigede søger om optagelse på en uddannelse bør videreføres i den permanente jobrotationsordning. Det bør således af bemærkningerne fremgå, at det er en opgave for jobcentrene af stille denne service til rådighed for virksomhederne.

Rådighedsregler for kontant- og starthjælpsmodtagere (§ 4)

DA og SALA finder, at rådighedsreglerne bør være klare, enkle og konsekvente. Den meget lave ledighed og den massive mangel på arbejdskraft gør, at det er særligt nødvendigt med en tæt opfølgning på om dette er tilfældet.

Det er f.eks. inkonsekvent og ulogisk, at unge modtagere af kontant- og starthjælp og modtagere af introduktionsydelse (integrationsloven) ikke er omfattet af regler om sanktion, hvis ikke reglerne om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet overholdes. Unge forsikrede ledige er i modsætning hertil ikke undtaget for sanktionsreglerne. Det er tillige DA og SALA's opfattelse, at udeblivelser fra møder og kontaktsamtaler bør sanktioneres ens for alle grupper. DA og SALA finder derfor, at bestemmelserne i § 38 d om, at hjælpen kan nedsættes med 1/3 i 2 uger og i gentagelsestilfælde med 1/3 i 20 uger også bør gælde ikke arbejdsmarkedsparete kontant- og starthjælpsmodtagere og modtagere af introduktionsydelse.

Reglerne bør i videst muligt omfang være enslydende for alle grupper, og DA og SALA skal derfor opfordre til, at der i nærværende lovforslag sikres den nødvendige hjemmel til at kunne fastsætte rådigheds- og sanktionsregler også for ikke arbejdsmarkedsparete kontant- og starthjælpsmodtagere og modtagere af introduktionsydelse.

Der henvises i øvrigt til vedlagte høringssvar af 17. august 2006 om bekendtgørelse og vejledning om rådighed for personer, der ansøger om eller modtager kontanthjælp eller starthjælp alene på grund af ledighed.

LH's bemærkninger:

Lederne ser positivt på lovforslaget, men er skeptiske overfor om tiltagene på kort sigt vil kunne lette den stramme rekrutteringssituation på arbejds-

markedet. Det er Lederne opfattelse, at der med den nuværende lave ledighed og høje beskæftigelse er stigende risiko for mangel på arbejdskraft, hvilket kan føre til øget lønpres og stigende lønninger. Meget tyder på, at ledigheden i dag er kommet så langt ned den kan uden at det medfører øget lønpres.

Lederne finder det overflødigt, at der med lovforslaget fastsættes endnu en løntilskudssats til brug i beskæftigelsesindsatsen. Det bidrager yderligere til at komplicere regelsættet og modarbejder dermed bestræbelserne fra ”Flere i arbejde” på at opnå en mere overskuelig beskæftigelsesindsats. Samtidig er der en række gode muligheder, som for eksempel trappemodellen, som ikke er udnyttet tilstrækkeligt, til at få svage ledige ind på arbejdsmarkedet igen.

Med forslaget har Lederne med tilfredshed noteret at der indføres et forenklet samtalsystem hos staten i jobcentrene. I kommunikationen mellem a-kasserne og jobcentrene vil det være en administrativ lettelse, og det vil fjerne noget af grundlaget for misforståelser mellem jobcentre og ledige.

Forslaget om ændrede sanktionsregler fjerner forskellene mellem sanktioner for forskellige samtaltyper. Også dette vil i administrationen opleves som en forenkling. Men Lederne ser samtidig en unødvendig stramning i sanktionsniveauet med kombinationen af forskellige karantæner til at udløse gentagelsesvirkning med tab af dagpengere og krav om 300 timers arbejde.

Forslaget om kun at skifte mellem forskellige ydelsestyper (dagpenge og aktiveringsydelse), hvis aktiviteten er på 4 uger eller derover, er et regelforenklingsforslag af en type som vi gerne ser flere af, da det er med til at fjerne unødvendig administration.

Lederne tilslutter sig tanker om at arbejdsmarkedsindsatsen fremover bør have større job-fokus. Vi er derfor enige i, at a-kasserne fremover skal medvirke til at nedbringe ledigheden yderligere, og vi påtager os gerne et medansvar for opgaven.

At beskæftigelsesindsatsen skal være så enkel og ubureaukratisk som mulig, er en målsætning, som også finder tilslutning fra Lederne. En forretningsorienteret tilgang til opgaveløsningen, hvor resultat skal stå mål med indsats er nødvendig for at sikre succesen – at få flere i arbejde og at få besat ledige jobs, på en ressourcemæssig forsvarlig måde.

Som ansvarlig overordnet ledelse af a-kasserne bør Folketinget og Beskæftigelsesministeriet udstikke mål og rammer for den indsats, man ønsker. Man bør lade dem, der har det daglige arbejde beslutte, hvordan målene kan nås inden for de fastsatte rammer. Man bør følge op på, om det sker og hjælpe ’medarbejderne’ med klare signaler om de er på rette spor eller ej. Det er ikke Lederne opfattelse, at dette præger dette lovforslag.

Ved den administrative udmøntning af forslaget, skal a-kasserne gives en metodefrihed, som kan sikre at indsatsen målrettes, så virkningen optimeres mest muligt. A-kasserne bør derfor ikke bindes til at f.eks. alle CV-samtaler skal afholdes på en bestemt måde. Der skal være mulighed for at differentiere indsatsen ud fra det enkelte medlems behov.

Der er et klart formuleret politisk ønske om, at der skal være øget konkurrence mellem a-kasserne. Giv a-kasserne den nødvendige administrative selvbestemmelse – også for at tilgodese mulighederne for mest mulig konkurrence.

Lederne peger på målstyring og kvalitetsmål som værktøjer til at sikre at indsatsen virker efter hensigten. Detaljestyling på kvantitative mål sikrer ikke en årsagssammenhæng mellem indsats og de ønske mål.

For Ledernes A-kasse, som er centralt ledet, bliver der tale om merudgifter til at gennemføre de nye opgave med CV- og rådighedssamtaler. A-kassen har i de seneste år gennemført besparelser og nedskæringer i takt med den faldende ledighed og har således ikke nogle 'frie' ressourcer at kaste ind i den ny opgave. På baggrund af de nye opgaver vil vores omkostningsniveau stige.

CV-samtaler, jf. forslagets § 1, nr. 11

Konsekvenserne af forslaget er, at Ledernes A-kasse overtager en opgave fra AF med at afholde ca. 3.000 CV-samtaler mere om året eller 5 gange så mange samtaler som de 600, vi holder i forvejen. De ny opgaver betyder, at vi skal afsætte nye ressourcer svarende til 6-8 personer samt afholde mange transportomkostninger.

En bemyndigelsesbestemmelse i bekendtgørelse om en aktiv arbejdsmarkedspolitik benyttes til at overdrage CV-samtalerne til a-kasserne allerede fra 1. januar 2007. Det er urealistisk at kaste en opgave af de dimensioner med så kort varsel, hvis man forestiller sig en service og opgaveløsning fra starten på et rimeligt niveau. Det er ikke muligt at skaffe og uddanne det nødvendige antal medarbejdere på de få uger, der er til lovens ikrafttræden.

En fastholdelse af de eksisterende administrativt fastsatte metoder til gennemførelsen af samtalerne, vil være udtryk for, at man blindt parallelforskyder et regelsæt fra et statsligt system, der skal håndtere alle typer af ledige til et differentieret a-kassesystem med mere end 30 vidt forskellige aktører. Målet må være at få flest muligt i beskæftigelse uden at metodevalget er underlagt administrative bindinger. Den administrative udmøntning skal derfor justeres til den nye kontekst.

God ledelse i praksis vil i forhold til a-kasserne være, at der opstilles mål og rammer for a-kassernes indsats. Dvs. mål for kvaliteten af et CV, medlemmernes tilfredshed og samarbejdspartners (f.eks. jobcentrenes) tilfredshed

med a-kasserne. Det er langt mere væsentlige elementer end den blotte konstatering af, om en samtale har været afholdt på en bestemt måde.

Rådighedssamtaler, jf. forslaget § 3

For Ledernes A-kasse vil den ny opgave betyde, at vi fremover skal gennemføre ca. 3.600 rådighedssamtaler på årsbasis. Også for rådighedssamtaler er der brug for metodefrihed og vurdering af konkret behov – såvel personligt som på det lokale arbejdsmarked. Effektive samtaler er midlet til at opnå målet med konkrete jobs.

De kommende jobcentre skal sideløbende gennemføre jobsamtaler hver 3. måned. Set fra den lediges side bliver der tale om sammenlagt mindst 9 samtaler med a-kassen og jobcentret det første ledighedsår.

Der fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det er hensigten at gøre gennemsigtigheden i jobcentrenes aktiviteter større for at give a-kasserne og jobcentrene mulighed for at planlægge en fleksibel og koordineret indsats. Lederne imødeser den større gennemsigtighed som en forbedring af informationsudvekslingen mellem aktørerne i arbejdsmarkedsindsatsen og forventer, at man tager højde for, risikoen for overlap og gentagelser, som vil blive oplevet som unødigt bureaukratisk og tung - og samtidig er spild af ressourcer.

LO's bemærkninger:

Lovforslaget udmønter dele af aftalen af 20. juni 2006 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om fremtidens velstand og velfærd og investeringer i fremtiden (velfærdsaftalen).

Lovforslaget udmønter de dele, der vedrører en forstærket indsats for at nedbringe ledigheden og for at få flere indvandrere og efterkommere i arbejde, en styrket indsats for ledige mellem 25 og 30 år uden uddannelse og styrket voksen- og efteruddannelse ved en forenklet og permanent jobrotationsordning.

LO finder det positivt, at aftalen lægger op til at styrke a-kassernes rolle i den beskæftigelsespolitiske indsats, og at der sættes styrket fokus på formidling af job.

Samtidigt finder LO det positivt, at der fortsat gælder et frit redskabsvalg i forbindelse med fremrykningen af aktiveringsindsatsen, således at indsatsen fortsat kan bæres af hensynet til den lediges behov og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft. Det er i den forbindelse ligeledes positivt, at 50 pct. kravet i forhold til redskabssammensætningen i beskæftigelsesindsatsen afskaffes.

LO har i den forbindelse noteret, at der i forbindelse med forlængelse og fremrykningen af uddannelsespuljen (mulighed for tidlig opkvalificering) til 9 måneder fortsat er mulighed for tilbud af længere varighed end 9 måneder i første ledighedsperiode, idet at den del af uddannelsen, der ligger inden for de første 9 måneders ledighed bevilges efter lovens § 36, stk. 4 og finansieres af den særlige pulje, hvorefter resten af uddannelsen bevilges og finansieres efter de almindelige regler.

Dette sammenholdt med en væsentlig forbedring og permanentliggørelse af jobrotationsordningen samt en delvis forbedring af voksenlærlingeordningen betyder væsentlige forbedringer af mulighederne for at kunne imødekomme arbejdsmarkedets accelererende behov for kvalificeret arbejdskraft.

LO finder dog ikke i relation til den foreslåede jobrotationsmodel, at det er rimeligt at den ledige, som i den nye model ansættes ordinært ikke kan genoptjene sin dagpengere i et jobrotationsprojekt

LO skal endvidere beklage, at det fortsat ikke er lykkedes at finde en voksenlærlingemodel, der er tilstrækkelig anvendelig i forhold til de udfordringer der gælder i forhold til den offentlige sektor. LO skal kraftigt opfordre Regeringen til, så hurtigt som muligt at tage initiativ til at få skabt en voksenlærlingeordning, der er brugbar i forhold til den offentlige sektor.

LO er stærkt imod, at den del af lovforslaget der skærper sanktionerne overfor de ledige. Konsekvensen af at indføre den foreslåede kombinationsvirkning af sanktionerne er, at medlemmernes risiko for at miste dagpengere mangedobles.

Velfærdsaftalen beskriver alene den "rene" situation med tre udeblivelser i træk. Det er derfor LO's vurdering, at det ligger uden for velfærdsaftalen, at lade alle sanktioner i form af karantæne for selvforskyldt ledighed og udeblivelse for samtaler "tælle med" i forhold til, om der allerede ved en anden-gangs-udeblivelse skal gives "gentagelsesvirkning". Det betyder, at tidligere karantæner kan indgå i en kombination med 2-ugers-karantænen og derfor give "gentagelsesvirkning".

Som eksempel på personer der bliver ramt af de nye regler kan nævnes, at hvis et medlem, der har fået en 3-ugers karantæne for selvforskyldt ledighed, udebliver for en samtale for 2. gang så vil medlemmet få en 3-gangs sanktion i form af krav om optjening af arbejde. Tilsvarende gælder for medlemmer der har fået en 2. gangssanktion for at udeblive fra en samtale. Disse medlemmer vil opleve en 3.-gangssanktion 1. gang de bliver selvforskyldt ledig.

Som følge af velfærdsaftalens forslag om øget aktivering øges det deraf følgende behov for et øget antal løntilskudspladser, idet velfærdsaftalen indeholder følgende elementer:

- Fremrykkelse af aktiveringen til efter 9 måneder
- Job eller uddannelse for dagpengemodtagere under 30
- Fuldtidsaktivering alle efter 2 ½ års ledighed
- Afskaffelse af fritagelse for aktivering for de 58-59 årige
- Ny formidlingsmodel med systematisk formidling, der kan medføre behov for flere tilbud

For at kunne imødekomme det større aktiveringskrav er det med velfærdsaftalen besluttet at både kommuner og stat bliver forpligtet til, at stille en given kvote til rådighed for job-centrene. Samtidig er det besluttet, at de 5 nye regioner tilsvarende får en kvote. Således vil kommuner, stat og regioner fremover få udmeldt en kvote. Formålet er som tidligere, at sikre det nødvendige antal løntilskudspladser til aktivering for forsikrede ledige.

Med det nye løntilskudskvotesystem vendes proceduren for oprettelse af løntilskudspladser om.

Hidtil har det været den offentlige arbejdsgiver, der har skønnet, at der inden for et givent område var mulighed for at ansætte en person med løntilskud. Den offentlige arbejdsgiver har tillige haft mulighed for at inddrage medarbejderne, inden der er sket henvendelse til AF med tilbud om oprettelse af den konkrete løntilskudsplads.

Fremover er det derimod staten i jobcentret, der retter henvendelse til den offentlige arbejdsgiver og bestiller en konkret løntilskudsplads – inden for 24 dage.

LO er i den forbindelse bekymret for følgende:

For det første kan medarbejderinddragelsen – og dermed medarbejdernes – komme under pres både på grund af den korte tidsfrist og den offentlige arbejdsgivers pligt. Man risikerer således, at medarbejderinddragelsen alene bliver proforma, og at den offentlige arbejdsgiver på grund af det økonomiske pres ikke vil være lydhør i forhold til indsigelser fra medarbejderne.

For det andet er der risiko for, at kvaliteten af tilbuddet om løntilskudsansættelse bliver ringere. Dels kan den offentlige arbejdsgiver have vanskeligt ved – inden for fristen - at finde en relevant løntilskudsplads inden for det pågældende fagområde.

Dels kan den offentlige arbejdsgiver opfylde pligten ved at tilbyde en løntilskudsplads inden for et andet fagområde end det bestilte – matchningen mellem den ledige og tilbuddet kan således blive ringere.

Konkrete bemærkninger

I. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, § 1

Til nr. 6

Der bør tillige være en henvisning til § 2, nr. 9, jf. også forslaget til ændring af § 3, stk. 5 (lovforslagets § 1, nr. 4).

Til nr. 7

LO kan konstatere, at der ikke i velfærdsforliget er indeholdt en myndighedsoverdragelse af den rækkevidde som lovforslaget lægger op til i forhold til anden aktør. Under "Forenkling af samtaletyper" i aftaleteksten fremgår det, at andre aktører fremover skal indberette til a-kasserne efter samme retningslinjer, som AF har brugt. Men i lovforslaget udvides denne ret til, at aktøren også kan forpligte personer til deltagelse i tilbud efter §10-12 mv. Af bemærkningerne til paragraffen fremgår, at denne myndighedsoverdragelse er bevidst og er begrundet i ønsket om administrative lettelser. Men den fremgår altså ikke af aftaleteksten.

LO mener principielt, at hensynet til den lediges retssikkerhed må veje tungere end hensynet til administration mv. Som minimum bør der derfor indsættes en formulering om sikring af de lediges retssikkerhed if. myndighedsoverdragelse til anden aktør, så klagemuligheden beskrives i paragraffen. Det fremgår af § 4b, stk. 3, at beskæftigelsesministeren *kan* fastsætte regler om tilsynsforpligtelsen for stat og kommunen i jobcentret. Det er efter vores opfattelse meget vigtigt, at myndigheden fører tilsyn, og at der af hensyn til den lediges retssikkerhed fastsættes regler herom.

Det er i øvrigt uklart, hvilke konsekvenser det vil få for den ledige og den anden aktør, hvis myndigheden konstaterer, at den anden aktør ikke overholder de fastsatte regler.

Det fremgår af bemærkningerne (side 65), at der vil skulle fastsættes bestemmelser om de lediges klageadgang til jobcentre og om andre aktørers viderefremstilling af klager.

Det fremgår ikke, om jobcentrets afgørelse vil kunne indbringes for Beskæftigelsesankenævnet, hvilket den efter vores opfattelse bør. Der er således risiko for, at jobcentrets behandling af klagen ikke er helt uvildig, idet der er et økonomisk mellemværende mellem den anden aktør og jobcentret.

Til nr. 10

Forudsætningen for, at den ledige kan registrere sig en gang om ugen er, at systemet virker. Der bør således være sikkerhed for, at det ikke kommer den ledige til last, at der er tekniske problemer.

I tilfælde af manglende registrering skal den skriftlige påmindelse kunne gives i form af brev, e-mail og SMS.

Til nr. 13

Med lovforslaget samles alle samtaletyper til én – jobsamtale.

Dette er naturligvis en forenkling, man skal bare være opmærksom på, at den ledige som minimum skal vide, med hvilket formål pågældende primært indkaldes til – ellers forringes den lediges mulighed for at forbedre sig, herunder at søge vejledning i a-kassen.

Det foreslås, at dette indsættes i lovens bemærkninger.

Det foreslås endvidere, at der som endnu et element i jobsamtalen, drøftes jobmål med udgangspunkt i personens personlig og/eller uddannelsesmæssig kompetenceudvikling.

Til nr. 20

I lovforslagets § 21e, stk. 1, er det fastsat, at det systematiske formidlingsforløb afsluttes, når den ledige bliver omfattet af ret og pligt til tilbud.

Hertil bemærkes, at den ledige vel fortsat kan få formidlet ordinært arbejde, selvom pågældende deltager i tilbud – selvom dette kan give en ledig, som er ansat med løntilskud problemer i forhold til arbejdsgiveren.

I stedet burde man have fastsat en undtagelse i lovforslagets § 21c, således at den ledige fortsat kan få formidlet arbejde, men i disse tilfælde ikke automatisk bliver omfattet af det systematiske formidlingsforløb, hvis pågældende ikke får arbejdet.

I lovforslagets § 21e, stk. 2 og 3, er det fastsat, at en person, der er blevet omfattet af det systematiske formidlingsforløb, ikke kan henvises til en anden aktør, medmindre pågældende er omfattet af det statslige rammeudbud eller et pålæg om at anvende anden aktør.

Hertil bemærkes, at jobcentret jo kan have sine egne rammeaftaler med andre aktører for særlige målgrupper. Hvis en person er omfattet af en sådan målgruppe, vil jobcentret have et incitament til ikke at formidle pågældende, idet der er risiko for, at personen bliver omfattet af det systematiske formidlingsforløb og dermed alligevel ikke kan henvises til den anden aktør.

I stedet bør der også her være en undtagelse fra § 21c, jf. bemærkningerne til § 21e, stk. 1.

Det vil forekomme, at flere personer end der er jobs til bliver formidlet (eksempelvis 3 malere som bliver sendt ud til en malermester, som har 1 job), hvorfor der nødvendigvis må opstå situationer, hvor den ledige ikke får jobbet. Det er nødvendigvis ikke den mest hensigtsmæssige anvendelse af res-

sourcerne at alle ledige i denne situation bliver omfattet af et systematisk formidlingsforsøg.

Til nr. 21

Det er uklart, hvad der gælder, hvis et tilbud på under 4 uger, forlænges. Skal der i så fald udarbejdes en jobplan for forlængelsen? Det bør der, da bestemmelsen ellers kan anvendes til omgåelse – dette bør præciseres i lovbetænkningerne.

Endelig bemærkes det, at det forhold, at ikke alle tilbud fremgår af jobplanen, vel forudsætter, at der foretages en samlet registrering af den lediges ledigheds- og aktiveringsforløb. Hidtil har man jo af jobplanen kunnet se dette. Det skal sikres, at personen orienteres om retten til at få udarbejdet en jobplan.

Til nr. 22

Det skriftlige tilbud bør som minimum indeholde angivelse af personens jobmål.

Til nr. 22 stk. 4

Bestemmelsen og bemærkningerne sikrer ikke i tilstrækkelig omfang den lediges retssikkerhed. Tilbuddet omfattes af de samme sanktionsregler som jobplan (dvs. karantæne, gentagelsesvirkning), derfor bør der sammen med tilbuddet gives en både skriftlig og mundtlig vejledning herom.

Til nr. 26

I lovforslaget er der ikke en henvisning til § 65 om forbud mod konkurrenceforvridning. Formentlig er begrundelsen blandt andet, at den nye særlige løntilskudsordning ikke er omfattet af EU's statsstøtteforordning, fordi det er en "objektiv" ordning.

Umiddelbart omtales konkurrenceforvridning ikke i aftalen. Imidlertid må det være en forudsætning, at en støtteordning ikke virker konkurrenceforvridende inden for landets grænser. Der bør derfor fastsættes et forbud mod konkurrenceforvridning i loven, således at der ikke sker indenlandsk konkurrenceforvridning. Altså bl.a. at virksomheden ikke får tilført en økonomisk gevinst ved at ansætte en person med løntilskud, hvilket bliver endnu mere sandsynligt med et højere tilskud.

Der lægges endvidere op til, at kommunen ikke skal foretage en vurdering ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov mhp. varig beskæftigelse. Ligeledes skal der ikke udfærdiges en jobplan. Det er vanskeligt at se, hvordan det skal sandsynliggøres og aftales, at formålene med løntilskud (§52) overholdes. Omdrejningspunktet er opkvalificering, men der lægges ikke op til, at hverken kvalifikationsmangler, indhold i opkvalificeringen, opfølgning mv skal beskrives.

§ 67a, stk. 2

LO foreslår indsat følgende:

3) at tilbuddet så vidt muligt skal ligge i forlængelse af jobmålet i personens hidtidige jobplan

§ 67b

Der indsættes et stk. 3, hvoraf det fremgår, at myndigheden skal registrere og følge op på tilbuddet.

For at sikre, at personen ikke fastholdes i et perspektivløst forløb, hvilket er en større risiko ved tilbud uden jobplan.

Til nr. 27

I lovforslagets § 75a er det fastsat, at selvforsørgende kan få tilbud efter de samme regler som kontant- og starthjælpsmodtagere, afhængig af om de ”har andre problemer end ledighed”.

Hertil bemærkes, at en sådan formulering er noget indforstået. Meningen er, at de selvforsørgende skal visiteres og have tilbud på samme måde, som kontant- og starthjælpsmodtager, der ”modtager hjælp” alene på grund af ledighed henholdsvis ikke alene på grund af ledighed. Arbejdsmarkedsparate selvforsørgende kan jo godt have andre problemer end ledighed (f.eks. ægteskabelige).

Der ses ikke at være taget stilling til, hvilke betingelser der gælder ved ansættelse af arbejdsmarkedsparate selvforsørgende med løntilskud hos private arbejdsgivere. Ifølge den gældende lovs § 51, stk. 2, skal den arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtager enten have særlig risiko for langvarig ledighed eller have modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på mere end 12 måneder.

En selvforsørgende vil alene kunne opfylde betingelsen om risiko for langvarig ledighed, og vil det vel ofte være vanskeligt at vurdere risikoen, da der ikke stilles krav om, at den selvforsørgende skal have været arbejdssøgende.

Til nr. 28

Det fremgår ikke af lovforslaget eller bemærkningerne, hvad der forstås ved en partnerskabsaftale. Det er kun angivet, at den fastsætter de overordnede rammer for indsatsen. Hvordan tænkes denne at fungere og gensidigt forpligtede aftaleparterne? Som noget nyt skal aftalerne nemlig give adgang til at få tilskud til faktisk afholdte udgifter. Såfremt den præcise definition af partnerskabsaftaler er angivet et sted bør der henvises hertil.

Der foreslås indsat et nyt stk. 5, hvoraf det fremgår, at partnerskabsaftalen før indgåelse skal drøftes med repræsentanter for medarbejderne. Aftaleteksten forhindrer ikke dette, og alle undersøgelser viser, at effekten af sådanne aftaler er størst, når medarbejderne er inddraget i udarbejdelsen af aftalen.

Til nr. 30 og nr. 37

Job og uddannelse til unge mellem 25 og 30 år

Det angives i bemærkningerne, at flere unge skal gennemføre en erhvervs-kompetencegivende uddannelse.

Alternativt til henholdsvis offentligt løntilskudsjob og virksomhedspraktik/særligt tilrettelagt projekt kan de unge vælge ordinær uddannelse, som er ”studie –eller erhvervskompetencegivende”.

Erfaringerne viser, at en del i målgruppen har kvalifikationer med fra skolen på et lavt niveau dvs. ofte ingen afgangseksamen.

Denne målgruppe vil ikke kunne passes ind i VUC-forløb. Såfremt denne gruppe skal tiltrækkes af en almen uddannelse for at opnå 9. klasses-niveau skal der sammensættes særlige forløb, som kan opfange og fastholde disse. Endvidere er det en forudsætning, at det etablerede uddannelses- og erhvervsvejledningssystem er i stand til at vejlede en mangfoldig målgruppe. Dette stiller krav om samarbejde med arbejdsmarkedets parter og erhvervsskolerne, som har kendskab til kravene på arbejdsmarkedet.

§ 85, stk. 1:

Tilbuddet skal kun gælde for personer, der ikke har forsørgerforpligtelser over for hjemmeboende børn (jf. betingelsen for den tilsvarende målgruppe i § 91b).

Der bør også kunne tilbydes tilskudsjob – som det er tilfældet for personer ml. 25-30 år, jf. forslag til § 85, stk. 3 og 4.

Til nr. 31-32

De foreslåede bestemmelser i § 85, stk. 3 og 4 hænger ikke umiddelbart sammen.

I lovforslagets § 85, stk. 3, er det fastsat, at den ledige efter 6 måneders sammenlagt ledighed har ret og pligt til tilbud efter kapitel 12 (ansættelse med løntilskud) hos en offentlig arbejdsgiver.

I lovforslagets § 85, stk. 4, er det fastsat, at personen på samme tidspunkt har ret og pligt til tilbud efter kapitel 10.

Meningen må vel være, at en ledig, som i stedet for tilbud efter kapitel 12 vælger uddannelse, har ret og pligt til tilbud efter kapitel 10, indtil den ordinære uddannelse kan påbegyndes.

I forlængelse heraf er kravet om sammenhængende varighed på mindst 6 måneder uhensigtsmæssig, hvis det på forhånd vides, at der er kortere tid, indtil den ordinære uddannelse skal påbegyndes.

Endelig savnes der en begrundelse for sidste punktum i § 85, stk. 4. Den ledige kan jo godt søge om optagelse på en ordinær uddannelse, mens pågældende deltager i et tilbud.

§ 85, stk. 3.

Tilbuddet skal kun gælde for personer, der ikke har forsørgerforpligtelser over for hjemmeboende børn (jf. betingelsen for den tilsvarende målgruppe i § 91b).

Der bør endvidere også kunne tilbydes tilskudsjob på private virksomheder.

§ 85, stk. 4:

De foreslåede bestemmelser i § 85, stk. 4 er meget uhensigtsmæssige

I lovforslagets § 85, stk. 3, er det fastsat, at den ledige (mellem 25-30 år og uden uddannelse) efter 6 måneders sammenlagt ledighed har ret og pligt til tilbud efter kapitel 12 hos en offentlig arbejdsgiver.

I lovforslagets § 85, stk. 4, er det fastsat, at personen i stedet for tilbud efter kapitel 12 kan vælge at søge ind på en ordinær uddannelse/alm. vilkår. Samtidig har personerne ret og pligt til tilbud efter kapitel 10, der skal have en sammenhængende varighed på mindst 6 mdr.

Kravet om sammenhængende varighed på mindst 6 måneder er meget uheldig, hvis det på forhånd vides, at der er kortere tid, indtil den ordinære uddannelse skal påbegyndes.

I og med at der er gentagelsesvirkning, hvis den ledige alligevel ikke påbegynder ordinær uddannelse, så er det meget meget vigtigt, at der ikke fra systemets side er tale om (tåbelig) signalforvirring, hvor alle godkender og er enige om at ophør i tilbud på den ene side er ok og acceptabelt, mens der er voldsomme konsekvenser, når medlemmet ikke påbegynder uddannelse.

Af forligsteksten fremgår, at den unge kan modtage kontant- eller starthjælp, indtil uddannelsen starter. Dette bør også fremgå af lovforslaget.

Endvidere bør det fremgå, at der ikke iværksættes sanktioner, hvis der er mere end 8 uger, til den unge kan søge ind på den ønskede uddannelse. Mange uddannelser har kun én årlig ansøgningsfrist.

Til nr. 35

Det angives at tilbuddene skal være mindst 6 timer om dagen i resten af perioden efter 2½ års ledighed.

Det er vigtigt at sikre, at aktiveringen bærer præg af kvalitet og har et beskæftigelsessigte samt ud fra den lediges forudsætninger, for at det dermed reelt kan medvirke til at den ledige kommer i arbejde.

Det er derfor også vigtigere, at tilbuddene er de rigtige i forhold til den ledige og arbejdsmarkedet frem for at formkrav om mindst 6 timer om dagen gennemsnitligt overholdes. Det er afgørende, at tilbuddene er gennemtænkte og ikke blot handler om at proppe ledige ind i tilbud, som findes på lager.

Der er tidligere gjort erfaringer med aktivering på fuld tid, og det viste sig, at der blev etableret en række "opbevaringstilbud" på skolerne, hvor ledige kunne sidde ved computere og søge jobs.

Det angives videre i bemærkningerne, at de første måneder hovedsageligt skal bestå af "intensiv jobsøgning". Når en ledig har været ledig i 2½ år har denne ikke mindst med de mange nye krav om jobsøgning, aktivering og hyppige rådighedsvurderinger vedvarende søgt job, så derfor skal der andet til. Med denne udmelding kan det frygtes, at det netop bliver ovennævnte former for "tilbud" som etableres og kaldes "målrettet".

LO finder endvidere, at formuleringen "består" er for firkantet i forhold til, at udgangspunktet for indsatsen er en individuel vurdering og afklaring af den enkeltes muligheder.

Endvidere er "intensiv jobsøgning" ikke et egentligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. LO forudsætter, at der hermed menes vejlednings- og afklaringsforløb efter lovens kapitel 10, hvorunder jobsøgningskurser kan indgå. Det vil dog være en meget lang periode "de første måneder" at være på jobsøgningskursus. Hvis der menes noget andet end et tilbud efter lovens kapitel 10, bør lovteksten i § 90a, stk. 1, ændres, jf. at der henvises til "tilbud".

I stedet kan anvendes formuleringen fra en tidligere tekst: "Det er derfor vigtigt – særligt i de første måneder – at tilbuddene kombineres med intensive jobsøgningskurser. Kombinationen vil være med til at sikre en øget kvalitet i indsatsen, ligesom det giver mere mening at stille krav om mindst 6 timer i gennemsnit om dagen.

Det tilføjes, at tilbuddene udover at være virksomhedsrettede også skal tilbydes i forlængelse af personens jobmål i jobplanen, samt at myndigheden skal følge op på forløbet.

Da lovforslagets § 90 a vil være en undtagelse til den gældende lovs § 90 om gentagne tilbud, bør der i § 90 indsættes et "jf. dog § 90 a".

Til nr. 36

Med lovforslagets bestemmelse i § 91 b, stk. 1, om, at den unge kan få et tilbud om virksomhedspraktik med en varighed på 8 uger, sker der i forhold til de arbejdsmarkedsparete kontanthjælpsmodtagere en fravigelse af udgangspunktet om, at virksomhedspraktik alene må have en varighed på op til 4 uger.

Da der ikke i lovforslaget er fastsat en undtagelse fra udgangspunktet på de 4 uger i den gældende lovs § 44, stk. 1, må § 91 b fortolkes således, at alene de kontant- og starthjælpsmodtagere, der opfylder betingelserne for at få tilbud om virksomhedspraktik ud over 4 uger, kan få tilbud om virksomhedspraktik på 8 uger.

I lovforslagets § 91 b, stk. 3, henvises der til lovens § 92, stk. 3. Da hensigten hermed vel er, at de unge bliver omfattet af de almindelige regler om ret og pligt til tilbud efter 13 uger (5+8 uger), bør der henvises til hele § 92 og ikke alene til stk. 3. Tidspunktet for tilbud fremgår således af § 92, stk. 1.

Til nr. 47

Det bør fremgå, at vikaren ansættes ordinært. Konkret foreslås ordet indsat i linje 3, så der står: "...at der i uddannelsesperioden ansættes en person ordinært som vikar for den beskæftigede". Alternativt kan det formuleres sidst i stk. 1: "Ansættelsen sker på ordinære vilkår".

Samme som ovenstående med følgende formulering: "Vikaren skal som minimum være ansat ordinært 10 timer pr. uge....".

Det er endvidere ikke rimeligt at den ledige ikke kan genoptjene sin dagpenget i et rotationsprojekt. Den ledige arbejder som ordinært ansat i et rotationsprojekt, og det er virksomheden, som får tilskuddet til at fordele på den beskæftigede og vikaren. Der stilles ikke krav til vikaransættelsen om opkvalificering, som det gør ved løntilskudsansættelser. Vikaren kan derfor arbejde fuldt ud på lige fod med andre ansatte.

I lovforslagets § 98 b, stk. 1, nr. 1, er det fastsat, at ledighedsperioden skal være på "mere end" 6 måneder.

Dette er ikke i overensstemmelse med aftalen, hvorefter ledighedsperioden skal være på mindst 6 måneder, hvilket inkluderer en person med præcis 6 måneders ledighed og dermed har en lidt større målgruppe.

§ 2 Lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats

Til nr. 1

Det er afgørende, at der stilles krav til løntilskudspladserne i kvoten, således at aktiveringen i disse har et beskæftigelsesperspektiv. Dvs de skal etableres, hvor de ledige får tilført kvalifikationer, som kan anvendes videre inden for den offentlige sektor i et ordinært arbejde eller i den private sektor.

Det er vigtigt at medarbejderne inddrages i placeringerne af pladserne, så den er hensigtsmæssig, og at disse er positive ift. ansættelse af løntilskuds-personen.

I lovforslagets § 56a, stk. 6, er det fastsat, at tvivlsspørgsmål kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet.

Det er uklart, hvorfor man anvender begrebet ”tvivlsspørgsmål”. Hensigten må vel være, at jobcentrets ”afgørelse” om kommunens, regionens eller statens betalingsforpligtelse kan indbringes for ankenævnet.

Man skal endvidere være opmærksom på, at det nye løntilskudskvotesystem ikke må indebære, at medarbejderinddragelsen ikke bliver reel. Dels på grund jobcentrets mulighed for at rekvirere løntilskudspladser inden for en kort frist, dels på grund af kommunens pligt til at indfri jobcentrets anmodning. Der bør derfor være fokus på dette område.

§ 56a, stk. 3

Retningslinjen foreslår strøget. For det første fremgår den ikke af aftaleteksten. For det andet vil det være meget u hensigtsmæssigt at henvise en person, der ikke kan få en plads på det ønskede fagområde en plads på et andet fagområde. Jobmålet i jobplanen skal veje tungere end valget af redskab.

§ 3 – Lov om arbejdsløshedsforsikring

I forhold til den systematiske rådighedsvurdering mangler der en præcisering af hvordan 3 måneders ledighed skal optælles, og som skal udløse en rådighedssamtale. LO skal derfor foreslå, at ledigheden optælles på samme måde som ydelsesforbrug optælles jf. Bek. om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode § 9. Det betyder bl.a. at alle uger, hvor der udbetales dagpenge, tæller som ydelsesforbrug.

Til nr. 6

Det er uklart om en førstegangsudeflivelse anses for selvforskyldt ledighed. Hvis dette er tilfældet vil bestemmelsen indebære, at den ledige vil miste retten til dagpenge under uddannelse efter § 62b allerede ved en førstegangsudeflivelse, hvilket LO finder er en unødvendig stramning.

Til nr. 8

”...indgå aftale om aktiviteter..” hvilke aktiviteter tænkes der på (som ikke er tilbud – med eller uden en jobplan?) LO er bekymret for, at der med denne brede formulering åbnes op for aktiviteter, der i forvejen ikke er karantænebelagt fremover bliver karantænebelagt.

4) og 5) vil også komme til at gælde andre aktører, som får kompetence til at træffe afgørelse om indholdet af jobplaner mv. og forpligte den ledige på en sådan måde, at a-kassen efterfølgende kan sanktionere, idet der sker myn-

dighedsoverdragelse til andre aktører, uden at det direkte fremgår af velfærdsaftalen at ligestille myndighedsansvaret mellem jobcentret og anden aktør.

Til nr. 9 og 12

Med lovforslagets ændringer indføres, at alle sanktioner i form af karantæne for selvforskyldt ledighed og udeblivelse for samtaler også "tæller med" i forhold til, om der allerede ved en anden-gangs-udeblivelse skal gives "gentagelsesvirkning". Det betyder, at tidligere karantæner kan indgå i en kombination med 2-ugers-karantænen og derfor give "gentagelsesvirkning".

Som eksempel på personer der bliver ramt af de nye regler kan nævnes, at hvis et medlem, der har fået en 3-ugers karantæne for selvforskyldt ledighed, udebliver for en samtale for 2. gang så vil medlemmet få en 3-gangs sanktion i form af krav om optjening af arbejde. Tilsvarende gælder for medlemmer der har fået en 2. gangssanktion for at udeblive fra en samtale. Disse medlemmer vil opleve en 3.-gangssanktion 1. gang de bliver selvforskyldt ledig.

Konsekvensen af at indføre denne kombinationsvirkning af sanktionerne er, at medlemmernes risiko for at miste dagpengerechten mangedobles.

Velfærdsaftalen beskriver alene den "rene" situation med tre udeblivelser i træk. Det er derfor LO's vurdering, at denne del ligger uden for velfærdsaftalen.

LO foreslår, at sætningen i lovforslagets nye § 63, stk 4: "har fået en karantæne efter § 63 a, stk. 2, for at udeblive fra en samtale, eller", slettes. Samtidig bør sætningen: "eller efter at have fået en karantæne for selvforskyldt ledighed, jf. § 63, stk. 4. 1. punkt" udgå som konsekvens heraf.

Til nr. 10

§ 63, nyt stk.5 Bemærkningerne til paragraffen om samarbejde er brede og åbner for fortolkninger." Hvis den unge dagpengemodtager ikke *samarbejder* om at finde.....Det bør præciseres hvilke forpligtigelser der ligger i at *samarbejde*.

Ved at afslå tilbuddet om ansættelse i et offentligt tilskudsjob og i stedet vælge at finde og søge ind på en ordinær uddannelse på almindelige vilkår inden for 8-ugers fristen har den unge jo tilkendegivet et ønske om uddannelse.

Hele konstruktionen om job eller uddannelse for unge mellem 25 og 30 er skruet så knudret sammen, at det bliver svært for a-kasserne at vejlede de unge dagpengemodtagere i gruppen herom, jfr. bemærkningen om, at der med hjemmel i § 65, stk. 5 i lov om arbejdsløshedsforsikring administrativt bliver fastsat regler om, at a-kasserne skal vejlede. Man kan frygte, at de un-

ges retssikkerhed står på spil, fordi reglerne er for knudrede og komplicerede.

Til nr. 12

I de almindelige bemærkninger foreslås det, at medlemmet skal rette henvendelse til jobcenteret, hvis pågældende er udeblevet fra en samtale i jobcenteret, eller skal rette henvendelse til anden aktør, hvis pågældende er udeblevet fra en samtale der. Medlemmet skal rette henvendelse til a-kassen, hvis der er sket udeblivelse en samtale i a-kassen.

Lovforslaget er uhensigtsmæssigt og LO ser ingen grund til at ændre den gældende regel om, at medlemmer også kan henvende sig i a-kassen, selvom det er en samtale i jobcentret eller hos anden aktør, medlemmet er udeblevet fra. Det betyder, at et medlem, der henvender sig til sin a-kasse, men skulle have henvendt sig til jobcentret, kan risikere at miste dagpenge for en ekstra dag.

Det vil i de fleste tilfælde være a-kassen, der gør medlemmet opmærksom på en forglemmelse/udeblive, hvorfor medlemmet kontakter a-kassen. I andre tilfælde vil medlemmet af sig selv rette henvendelse i a-kassen fordi det er a-kassen, der træffer afgørelse om medlemmets ret til ydelser. Hvis henvendelse om udeblivelsen ikke kan ske til a-kassen risikerer ledige at miste yderligere dagpenge af andre ikke relevante årsager som fx jobcenterets lukketider/problemer med telefoner – andre aktører, der ikke er tilgængelige osv. osv. Dette bør ikke lægges den ledige til last. Det vigtige er, at medlemmet har henvendt sig et relevant sted.

I de almindelige bemærkninger s. 95 sidste afsnit – er der en forkert §-henvisning . Der skal henvises til § 9. Det er i § 9 bestemmelserne om overgangsregler vedrørende de nye skærpede sanktioner er anført.

§ 4 – lov om aktiv socialpolitik

Til nr.1

Forslaget fordrer, at der ved en persons forseelse i forhold til løbende bekræftelse af registrering som arbejdssøgende, foretages en vurdering af personens aktuelle muligheder for at leve op til sin forpligtelse. Såfremt personen ikke vurderes at kunne leve op til sin forpligtelse, eller der kan dispenseres herfor, bør der foretages en revurdering af personens tilhør til målgruppe, inden der iværksættes sanktioner.

Til nr.5

Forslaget fordrer, at der ved en persons forseelse i forhold til løbende vedligeholdelse af beskrivelse (CV), foretages en vurdering af personens aktuelle muligheder for at leve op til sin forpligtelse. Såfremt personen ikke vurderes at kunne leve op til sin forpligtelse, eller der kan dispenseres herfor, bør der foretages en revurdering af personens tilhør til målgruppe, inden der iværksættes sanktioner.

Til nr.11

(§ 38 c.) LO finder bestemmelsen problematisk, såfremt det konstateres, at kommunens vejledning efter denne paragraf ikke bringer personen i stand til at træffe et kvalificeret valg mellem tilbud efter LAB eller studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse. Det er ikke tydeligt nok, hvad kommunens forpligtelser i forhold til rådgivning og vejledning i denne forbindelse er.

(§ 38 d.) Fradrag i hjælpen efter §§ 38 d. og 38 e. bør være betinget af, at kommunen på forhånd har givet den ledige en skriftlig orientering om konsekvenserne af, at den ledige undlader at medvirke ved kommunens opfølgning.

§ 5 Lov om integration af udlændinge i Danmark

Til nr. 2

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen (side 104), at kravet om, at udlændingen skal være tilmeldt AF ophæves, og at alle selvforsørgende kan få tilbud efter §§ 23a-23c. Det fremgår endvidere, at den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 5, er parallel til den bestemmelse, der foreslås indført i bestemmelsen i § 75a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i lovforslagets § 1, nr. 25.

Hertil bemærkes, at der ikke i den foreslåede bestemmelse – som i forslaget til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - skelnes mellem arbejdsmarkedsparate og ikke-arbejdsmarkedsparate selvforsørgende. Denne skelnen bør indsættes, idet der i integrationsloven i øvrigt gælder forskellige regler for de enkelte tilbud afhængig af, om udlændingen er arbejdsmarkedsparat eller ej, jf. f.eks. § 23 b, stk. 4.

Til nr. 3

Spørgsmålet om medarbejderindflydelse ved indgåelse af partnerskabsaftaler bør også i integrationssammenhænge indeholde bestemmelse om medarbejderindflydelse på indgåelse af en partnerskabsaftale. Forligsteksten åbner for at der i § 23 e, gennem et nyt stk. 3 kunne sikres at aftalen skal forelægges repræsentanter for den forhandlingsberettigede organisation.

Erfaringen viser at introduktionsforløbenes succes beror på en stor medinddragelse af de ansatte, hvorfor denne forelæggelse bør finde sted, aftaleteksten forhindrer ikke en sådan medarbejderinddragelse.

Til nr. 5

En unødigt dobbeltformulering, i forhold til nuværende, da ændringen ikke realitetsændrer ved slutresultatet af den nye formulering af § 25 a, stk. 2.

Til nr. 10:

Denne ligestilling med § 38 d i lov om aktiv socialpolitik, er ikke en del af aftaleteksten, men virker formuleret ud fra et administrativt ønske om ligestilling. LO finder dog, at hensigtsmæssigheden af denne ligestilling kan diskuteres i forhold til en styrkelse af integrationsindsatsen?

FTF's bemærkninger:

FTF's hørings svar tager udgangspunkt i FTF's generelle holdning til aftalen. Bemærkningerne til lovforslagets enkelte områder vedrører den lovgivningsmæssige og administrative udmøntning af aftalen.

Generelle bemærkninger:

Generelt har beskæftigelsesdelen i aftalen – selv set i lyset af den lave ledighed - en for stærk fokus på rådighed, sanktionering og aktivering som redskaber til at bringe ledige, herunder også ledige med andre problemer end ledighed, tilbage på arbejdsmarkedet.

Kun få af initiativerne har det opkvalificerende perspektiv, som de ledige med kvalifikationsmæssige barrierer har behov for. Ikke mindst på flaskehalsområderne er det væsentligt, at kunne sætte tidligt ind med relevante tilbud. Opkvalificering, herunder brug af revalidering for ledige med andre problemer end ledighed har påviselig stor effekt for en varig tilknytning til arbejdsmarkedet, og bør derfor være langt mere i fokus.

Udmøntningen af aftalen styrker dog på flere områder bl.a. den i den nye jobrotationsordning mulighederne for opkvalificering.

Aftalen styrker a-kassernes rolle i beskæftigelsespolitikken bl.a. i forhold til formidling og et intensiveret kontaktføreløb gennem indførelse af rådighedssamtaler i a-kasserne. Det er afgørende, at der sker en koordinering i indsatsen i jobcentre og a-kasserne med det formål at sikre et sammenhængende kontaktføreløb for den enkelte ledige med fokus på job og relevante tilbud.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte områder

FTF tager i sine bemærkninger udgangspunkt i aftalens elementer og den lovgivningsmæssige og administrative udmøntningen heraf.

Forstærket indsats for at nedbringe ledigheden

A-kasserne som jobformidlere (**Alm. bem. 1.2 og specielle bem til § 3 nr. 4**)

I de planlagte formidlingskampagner, hvor a-kasserne og jobcentre skal samarbejde om jobformidling inden for flaskehalsområder, bør dette samarbejde også omfatte tilvejebringelse af relevante tilbud til ledige, der i forbin-

delse med en formidlingsindsats får afdækket barrierer i forhold til konkrete jobs. Det foreslås, at dette medtages i den administrative udmøntning af kampagnen.

Det fremgår af lovforslaget, at det bliver en del af rådighedsforpligtelsen, at ledige a-kassemedlemmer møder til formidlings- og CV-samtaler i a-kassen. I dag er det muligt, at en CV-samtale og en formidlingssamtale kan foregå telefonisk.

For at sikre at formidlingsindsatsen kan foregå fleksibelt og hurtigt, således at de ledige hurtigst muligt kommer i job, skal det også frem over være muligt, at formidlings- og CV- samtalerne kan foregå telefonisk. Dette bør således fremgå af bestemmelsen.

Øget fokus på ledige job (Alm. bem 1.3 specielle bemærkninger til § 3 nr. 3)

I dag kan ledige a-kassemedlemmer lade sig registrere hos a-kassen. Da a-kasserne frem over skal afholde CV-samtalerne - også for nytilmeldte- bør det fremgå af bestemmelsen, at registreringen også kan ske hos a-kasserne. Systematiske rådighedsvurderinger (**Alm. bem. 1.4**)

For reelt at sikre sammenhæng i indsatsen for den enkelte ledige bør der indgås konkrete aftaler mellem jobcentre og a-kasserne om koordinering. Det foreslås, at Arbejdsmarkedsstyrelsen via implementeringssekretariatene i de fire regioner tager initiativ til at indgå rammeaftaler om samarbejde mellem jobcentre og a-kasserne om koordinering af det samlede kontaktforsøg.

Forenkling af samtaletyper (Alm. bem. 1.5, specielle bem. til § 1 nr. 13-15 og § 3 nr. 12)

Med indførelse af begrebet jobsamtaler sker der en harmonisering af samtaletyperne i forhold til målgrupperne i beskæftigelsesindsatsen. Jobsamtalerne skal have fokus på konkrete job. Imidlertid er det væsentligt, at samtalerne indhold afspejler de forskellige målgruppers afstand til arbejdsmarkedet.

Særligt for personer med begrænsninger i arbejdsevnen, som er omfattet af bestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik og dermed revalideringsbestemmelserne, er det helt centralt, at samtalerne indeholder en bredere vurdering og tiltag. Der kan være behov for foranstaltninger, der ikke umiddelbart fører til beskæftigelse, men vil være forudsætningen for en fremtidig mulig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det foreslås derfor, at de beskrivelser, der skal udarbejdes om samtalerne indhold tager højde for de forskellige målgruppers afstand til arbejdsmarkedet.

Ifølge lovforslaget skal ledige i forbindelse med udeblivelse fra jobsamtale rette henvendelse til den myndighed, hvorfra de er udeblevet. Efter de gældende regler kan ledige også rette henvendelse til a-kassen, selv om medlemmet er udeblevet fra en samtale i arbejdsformidlingen.

Da det er a-kassen, der skal vurdere de rådigheds- og ydelsesmæssige konsekvenser af udeblivelser samt har en vejledningsforpligtelse over for medlemmerne, bør ledige a-kassemedlemmer i en udeblivelsessituation også henvende sig til a-kassen.

Andre aktørers underretningspligt m.v. (**Alm. bem.1.5.2 specielle bem til § 1 nr. 7**)

For ikke at svække retssikkerheden for de ledige bør der ikke ske myndighedsoverdragelse til anden aktør i forbindelse med udarbejdelse af jobplaner.

Såfremt dette alligevel sker bør det klart fremgå af bemærkningerne, at en myndighedsoverdragelse fra de ansvarlige myndigheder forudsætter, at en anden aktør er underlagt retssikkerhedslovens regler. Dette gælder blandt andet reglerne om inddragelse af borgeren og pligten til helhedsorienteret vejledning samt de almindelige regler om klage over en kommunes afgørelser, som er fastsat i kapitel 10 om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Af stk. 3 fremgår at beskæftigelsesministeren **kan** fastsætte regler om hvorledes staten og kommunen i jobcenteret skal føre tilsyn med andre aktører. Det foreslås, at der **skal** fastlægges regler for at føre tilsyn

Fremrykket aktivering og forlængelse af uddannelsespuljer (Alm. bem 1.7 og 1.9 specielle bem. til § 1 nr. 23 -24)

Det er positivt, at udmøntningen af aftalen betyder, at mulighederne for opkvalificering det første ledighedsår forbedres. I forbindelse med anvendelse af puljen om vejledning og opkvalificering tidligt i ledighedsforløbet fremgår det af lovforslaget, at anvendelsesperioden i takt med den fremrykkede aktivering ændres til 9 måneder.

Det foreslås, at det præciseres i lovens bemærkninger, at ændringen ikke vedrører uddannelsestilbuddenes længde, men udelukkende anvendelsesperioden, således at finansieringen af uddannelsestilbudene frem til 9 måneders ledighed skal ske via puljen og efterfølgende finansieres via den generelle aktiveringsramme.

Undtagelse af personer fra det individuelle kontaktførløb (Alm. Bem. 1.11 specielle bem. til § 1 nr. 17)

Ledige med en ansættelseskontrakt, hvor ansættelsen begynder indenfor 4 uger og ledige som skal på barsel inden for 4 uger kan frem over undtages fra det individuelle kontaktførløb.

Det indebærer, at de pågældende ledige heller ikke skal indkaldes til CV-samtale. Der bør således etableres en mulighed for registrering heraf, således at statistik for kassens håndtering af CV-samtaler og CV-opfølgning bliver korrekt.

Forenklede dokumentationskrav til jobplan ved korte tilbud (Alm. bem. 1.12, specielle bem til § 1 nr. 25)

Der skal sikres, at a-kassen får underretning om afgivelse af tilbud af varighed under 4 uger.

Flere indvandrere og efterkommere i arbejde

Målettet løntilskud (Alm. bem 2.1, specielle bem. til § 1 nr. 26)

Det er positivt, at der gives mulighed for at lave en særlig indsats, i form af et særligt højt løntilskud, overfor personer der har været langvarigt på kontanthjælp.

Ud over de eksisterende bestemmelser om merbeskæftigelse og et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og personer i virksomhedspraktik og ansatte med løntilskud bør det fremgå af bemærkningerne, at også de øvrige bestemmelser vedrørende løn- og arbejdsvilkår er gældende (LAB-lovens §§ 54-59)

Partnerskaber med virksomheder (Alm. bem. 2.2, specielle bem. til § 1 nr. 28)

Det er positivt, at redskaberne til at lave partnerskabsaftaler mellem kommuner og virksomheder styrkes.

Tilbud til selvforsørgende (Alm. bem. 2.5, specielle bem. til § 1 nr. 27)

Det er tilfredsstillende, at kommunerne får hjemmel til at give tilbud om vejledning, opkvalificering, virksomhedspraktik, eller ansættelse med løntilskud til personer, der ikke opfylder betingelserne for at modtage dagpenge, kontant- eller starthjælp.

Som det er nu, vil personer, der fx mister ret til sygedagpenge på grund af varighedsbegrænsningen og overgår til ægtefælleforsørgelse, være afskåret fra at modtage hjælp fra kommunen til at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Ungdomsuddannelse til alle

Det er positivt, reglerne ændres, således at unge ledige mellem 25 og 29 år, der ikke har en uddannelse, tilskyndes til at gennemføre en kompetencegivende uddannelse.

Vejledning (Alm. bem 3.2,specielle bem. til § 1 nr. 31-32)

I forbindelse med tilbud til dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og starthjælpsmodtagere mellem 25 og 30 år uden uddannelse foreslås det, at vejledningen angående forsørgelsesmuligheder har særligt fokus på målgruppen af eneforsørgere og deres økonomiske vilkår og muligheder.

Styrket voksen- og efteruddannelse.

Forenklet og permanent jobrotationsordning (Alm. bem. 4.1, specielle bem.

Til § 1 nr. 46-47)

Det er positivt, at udmøntningen af aftaleteksten indebærer, at personer med en kort og mellemlang videregående uddannelse også fremover kan indgå i jobrotationsprojekter.

Den særlige pulje på 8 mio. kr., som skal anvendes efter først til mølle princippet, bør samles et sted for at sikre en optimal udnyttelse af midlerne, hvilket også vil styrke den kommende evaluering.

Den nye ordning indebærer, at vikaren under ansættelsen ikke optjener ret til dagpenge. FTF finder, at det både er ulogisk, da der er tale om ordinær ansættelse, og at der er risiko for at skabe en barriere for at få igangsat jobrotationsprojekter.

Såfremt vikaransættelsen ikke er på fuld tid forudsætter FTF, at det i den nye ordning fortsat vil være muligt og oppebære supplerende dagpenge, såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

DSI's bemærkninger:

Forstærket indsats for at nedbringe ledigheden

I forhold til de mange tiltag for at nedbringe ledigheden, og dermed også nye krav til den enkelte ledige er det vigtigt at holde sig for øje, at mennesker med handicap *kan* have en funktionsnedsættelse af en type, der vanskeliggør forståelse af krav, breve, mødetidspunkter etc. Da det kan have store konsekvenser for den enkeltes forsørgelse, ikke at forstå de krav der er, mener DSI det er vigtigt, at kommunen, jobcenteret, a-kassen og anden aktører er bevidste om denne problematik i udførelsen af deres indsats.

DSI vil henlede opmærksomheden på, at det er nødvendigt at forligspartierne sikrer, at A-kasserne er i stand til at rådgive og vejlede – og dermed også identificere – mennesker med en funktionsnedsættelse. Dette indebærer bl.a., at A-kasserne skal gøres opmærksomme på Specialfunktionen i Vejle, samt opnå et godt kendskab til de handicapkompenserende redskaber.

Flere indvandrere og efterkommere i arbejde(herunder de administrative udmøntede tiltag)

Der er en række nye initiativer f.eks. *Målrettet tilskud og Partnerskaber med virksomheder*, som DSI vil være opmærksom på at følge med henblik på at vurdere, om disse kunne anvendes aktivt i indsatsen for at skabe flere job til mennesker med handicap.

Det er vigtigt at give alle mulighed for at anvende deres arbejdskraft og få del i arbejdsfællesskabet. I den forbindelse er det nødvendigt løbende at forholde sig til integrationen af minoriteter herunder også mennesker med handicap. DSI vil opfordre til at have særligt fokus på hvorvidt tiltagene er de rette for indvandrere og efterkommere med handicap, da disse mennesker *kan* være særligt vanskeligt stillet.

Ungdomsuddannelse til alle

DSI er enig i, at uddannelse er vejen frem, og håber at denne styrkede indsats også betyder, at unge mennesker med et handicap i højere grad får en kompetencegivende uddannelse. DSI vil derfor opfordre forligspartierne til at stille krav til, at uddannelses- og erhvervsvejledningen kan rumme denne indsats, da disse unge ofte har helt særlige behov og dermed kan have problemer med at gennemføre en uddannelse på normale vilkår. Imidlertid nytter det ikke noget, hvis vi ønsker at inkludere unge med et handicap i arbejdslivet, blot at konstatere, at det er et vanskeligt område. Vejledningen skal i langt højere grad blive bedre til at finde og skabe mulighederne for unge med handicap, der vil uddannes.

Styrket voksen- og efteruddannelse

DSI er meget optaget af livslang læring som en strategi til inklusion også for grupper med svagere jobforudsætninger. DSI er meget enig i, at alle har et ansvar, som det nævnes i bemærkningerne, og også enig i at det offentlige har et særligt ansvar i forhold til de mest udsatte grupper på arbejdsmarkedet.

I forbindelse med en styrket efteruddannelsesindsats vil DSI ikke undlade at gøre opmærksom på, at det er nødvendigt, at også personer med handicap og personer i fleksjob indtænkes her og bliver en del af denne strategi.

Transportgodtgørelse for dokumenterede udgifter til nødvendig transport

Endelig vil DSI udtrykke stor tilfredshed med at transportgodtgørelse for dokumenterede udgifter til nødvendig transport ved udførelse af lønnet og frivilligt arbejde foreslås ikke at medføre fradrag i kontanthjælpen. Det har været et stort problem for en række af DSI's medlemsorganisationer, og DSI ser derfor frem til at lovforslaget gennemføres.